

HET IS EEN WARMER ZOMERDAG.
IK KEN DIT AFGELEGEN DEEL VAN HET
VROEGERE OOST-BERLIJN HELEMAAL NIET.
HET LIGT TUSSEN BOSSEN EN MEREN.

ZE HEBBEN ME ALLEEN
VERTELD DAT HIER DE
PARTIFUNCTIONARISSEN VAN
HET VOORMALIGE REGIME
WONEN IN HUN OUDE
AMBTSVILLA'S.

AFGEZIEN VAN HET GEKLINGEL
VAN DE TRAM WANNEER DEZE
BIJ ELKE VERLATEN HALTE
PUNCTUEEL STOPT...

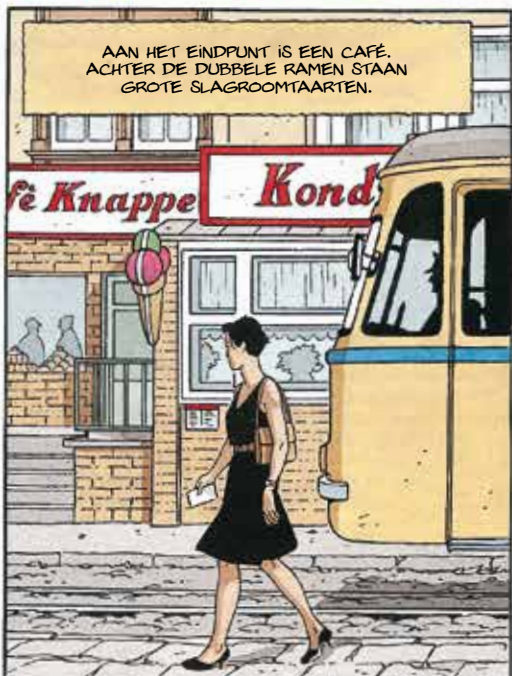
...IS ALLES STIL. OOK IN DE TRAM.
IK BEN DE ENIGE PASSAGIER.

OOK DE TRAM DIE WE PASSEREN,
IS LEEG.

AAN HET EINDEPUNT IS EEN CAFÉ.
ACHTER DE DOUBBELE RAMEN STAAN
GROTE SLAGROOMTAARTEN.

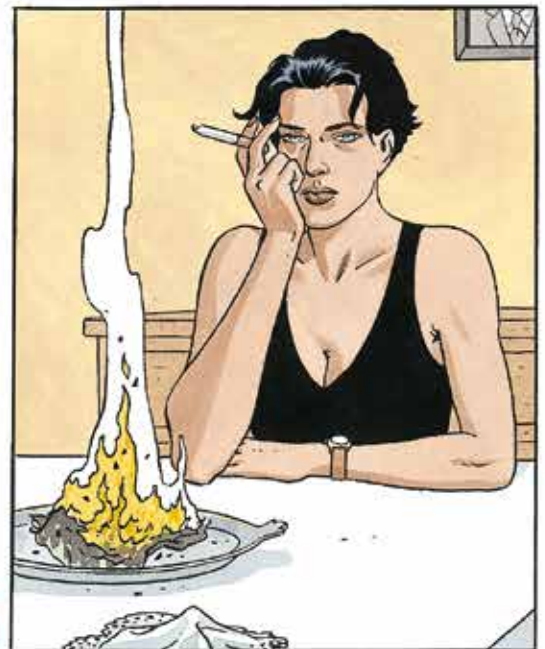
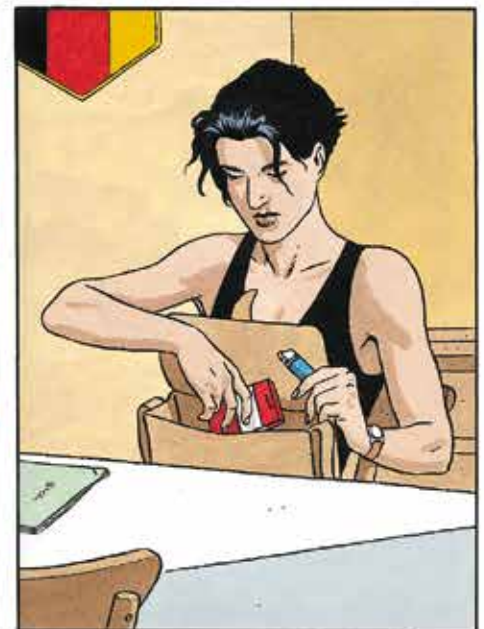

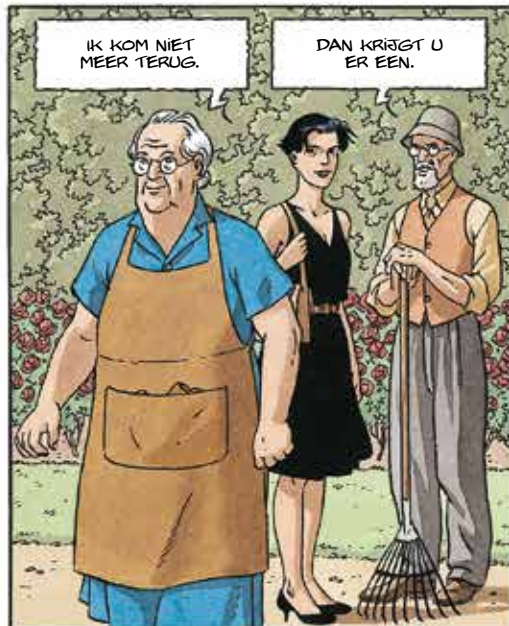
IK STEEK DE SLUIS OVER.

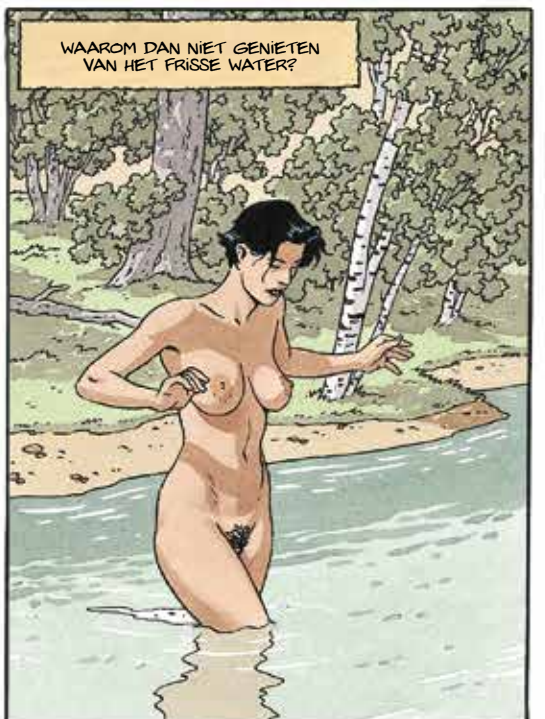
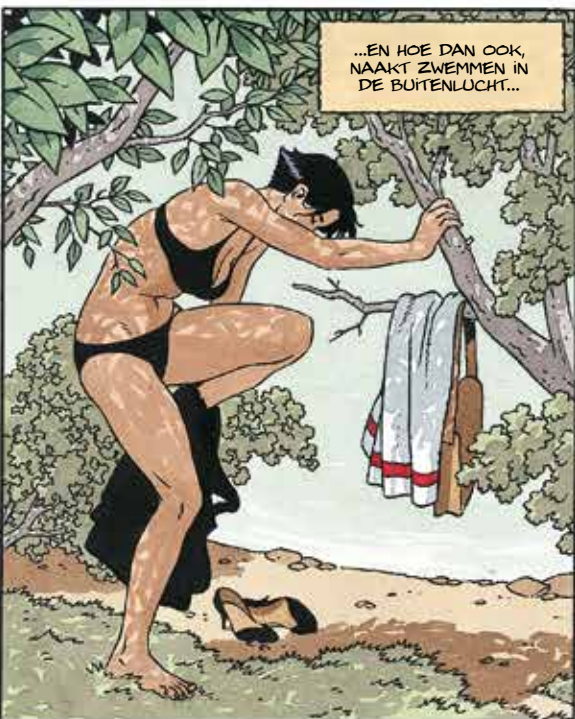
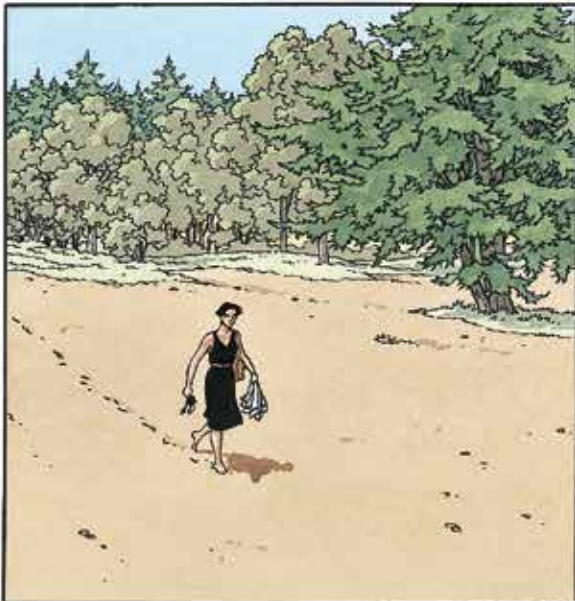

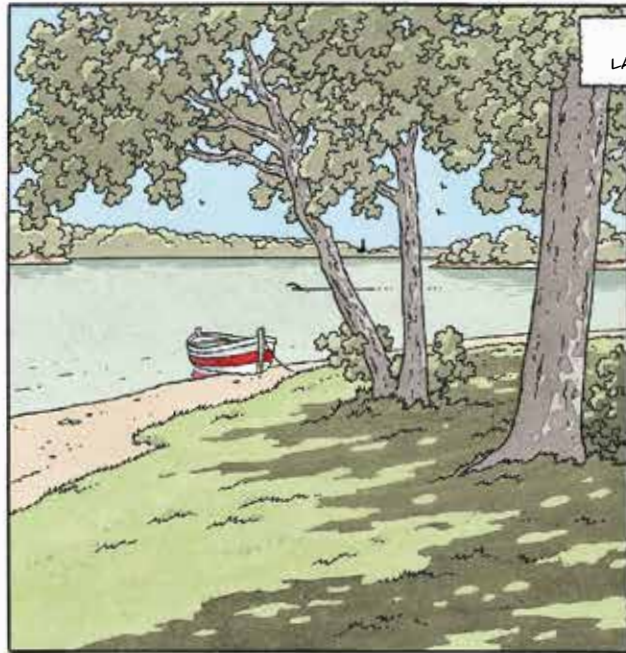

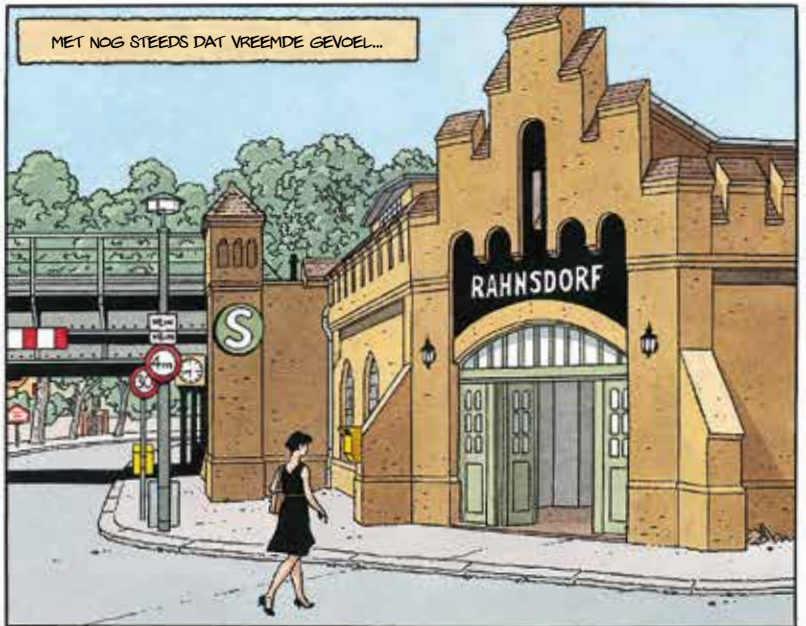

IK ZWEM LANGE TIJD...

AAN HET EIND VAN DE MIDDAG NEEM IK DE TRAM TERUG.

MET NOG STEEDS DAT VREEMDE GEVOEL...

...DAT ER VRIJWEL NIETS LEVENDS IS OM MIJ HEEN...

STEEDS DIE VREEMDE BUIZEN, OOK OVERBLIJFSELEN VAN EEN VERDWENEN WERELD.

NAARMATE WE DICHTER BIJ DE STAD KOMEN, WORDT HET DRUKKER.